

Заметіль, заметіль, біла віхола...
Хоч сідай на дорозі й плач –
Маршрутівка в село не доїхала
І не скаже нікто «пробач».

Хтось зачитує вирок рокові,
Що закінчиться от-от-от.
Я в заметах дрібними кроками
Йду у напрямку де село.

А навколо не видно й вогника
І стежини нема ніде.

Я дивлюся очима вогкими:
Чи Новий рік сюди прийде?

